

Ickevåld

Här är ett försök att i koncentrerad form begripa Mohandas Gandhis ickevåld utifrån plogbillsrörelsen och Judith Butlers sårbara, performativa feminism. Ett koncentrerat extrakt som det här upplevs bäst med friskt vatten och gott sällskap för att det ska börja sprudla och få liv.

Sårbarhet genom beröring

1. Ickevåld berör våld. Ickevåld gör sig sårbart genom beröring.
2. Ickevåld söker inte fridfulla oaser bortom våld och makt.
3. Ickevåld är att tillsammans intervensera i våld och förtryck.
4. Interventionerna får maktordningar att olagligförklara ickevåld. Civil olydnad och ickevåld är sammanvävda.
5. Ickevåld och civil olydnad är kamp mot den lydnad som förtryck och makt är byggt av.

Ickevåld börjar med målet

1. I ickevåld är målet medlet. Ickevåld börjar med målet. Ickevåld är performativt, målet förverkligas alltså genom att ickevåld utförs. Målet är alltså inte en följd av medlet. Mål och medel är ett.
2. Genom att ickevåld är performativt kan det misslyckas med att genomföra målet. Misslyckandet är en del av ickevåld och performativitet.
3. Själva förverkligandet tvingar ickevåldet vidare dit det behövs mest. Annars skulle ickevåld gå vilse i självgodhet, i en återvändsgränd som förpassar ickevåld till något avklarat och överspelat.
4. Förverkligandet förverkligar utan att bli avslutat. När ickevåld tränger undan våld söker sig ickevåld ut på resa, för att återigen söka upp våld och förtryck, för att söka sig dit där det behöver intervensera.

Ickevåld pulserar

1. Ickevåld pulserar. Ickevåld lever vidare genom att återskapa sig som rytmer och pulser.
2. Pulser blir till organisationer, institutioner och traditioner.

3. Pulser kan hamna i resonans med helt andra pulser, vilket skapar ömsesidig förstärkning. Ickevåld behöver dansa med andra. Ickevåld är faktiskt beroende av resonansens ömsesidiga förstärkning. Ickevåld har ingen egen, autonom kraft.
4. Ickevåld är inte en aktion eller händelse utan snarare återskapande av händelser. Eller mer precist återskapande av återskapande av händelser. Ickevåld blir blivande av blivande, inte att bli färdig.
5. Det går inte att slutgiltigt genomföra ickevåldsrevolutionen. Revolutionen revolverar, den är återkommande.
6. Ickevåld blir därför ständigt pågående revolutioner, där revolutioner förverkligas igen och igen.

Ickevåld är svärmar av små handlingar

1. Ickevåldsliga handlingar är små. De är lika små som de handlingar som är kapitalistiska eller nationalistiska, queera eller feministiska, motstånd eller befriande. Men precis som stater och krig, revolutioner och befrielser, så svärmar ickevåld. Handlingar simmar gärna i stim. De flockar sig. Det lilla möjliggör många fler än vad det stora och det storskaliga gör.
2. Ickevåldsliga handlingar är inte enastående, de är mångfaldigande.

Ickevåld gör sig beroende

1. Ickevåld behöver andra och annat än sig själv. Ickevåld är ömsesidig hjälp, inte hjälp till självhjälp.
2. Ickevåld blandar sig i alla andra befrielsekamper. Ickevåld bygger ömsesidighet inte komplementaritet.
3. Ickevåld är inte en kamp vid sidan av queer, feminism eller fristad, inte heller vid sidan demokratiseringen av organisationer och ekonomier. Ickevåld flätar samman befrielser.

Ickevåld tränar och experimenterar med sanningen

1. Ickevåld är att experimentera med sanning. Det sanna finner vi inte i svaret utan snarare i sann kamp och sanna problem. Sanning är det vi

behöver kämpa med. Det vi har redan har svar på är avklarat. Och det som är avklarat är något vi kan lämna. Det som är avklarat är inte längre ett sant problem eller en sann kamp.

2. Ickevåld är träning och färdigheter. Ickevåld är att ömsesidigt träna varandra att intervensera i våld och förtryck genom jämlikhet och demokrati.

Per Herngren

11 augusti 2016, version 0.2.1